

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512205650
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8512205650.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1/ A. C., nar. X.X.XXXX, D. Y. XXX, F., 2/ X. W., nar. XX.X.XXXX, M. XXX, obaja zastúpení JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom Advokátskej kancelárie v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti žalovaným: 1/ GURMAN, s.r.o., Prešovská 8, Stará Ľubovňa, IČO: 31 731 198, zastúpený JUDr. Vladimírom Pavlovom, advokátom Advokátskej kancelárie v Košiciach, Mlynárska 19, 2/ GAS Familia, s.r.o. Stará Ľubovňa, Prešovská 8, Stará Ľubovňa, IČO: 31 691 552, zastúpený JUDr. Janou Pavlovou, advokátkou Advokátskej kancelárie v Košiciach, Mlynárska 19, 3/ F. H., nar. XX.X.XXXX, bývajúci v A. S. č. XXX, o zaplatenie 2.307,95 eur s prísl. a zaplatenie 670,05 eur s prísl., o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 1C/106/2012-63 zo dňa 17. mája 2013, jednomyselne takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 2. rade, žalobcom v 2. rade a žalovaným v 2. rade tak, že žalovanému v 2. rade vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením I. zastavil konanie v časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade a v časti týkajúcej sa žalovaného v 3. rade. V bode II. náhradu trov konania medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným v 3. rade účastníkom nepriznal. Podľa bodu III. výroku tohto uznesenia žalobca v 1. rade bol zaviazaný nahradiť žalovanému v 2. rade k rukám jeho právnej zástupkyne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 179,91 eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. V bode IV. žalobca v 2. rade bol zaviazaný nahradiť žalovanému v 2. rade do rúk jeho právnej zástupkyne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 52,23 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia. V bode V. v časti týkajúcej sa žalovaného v 1. rade súd v konaní pokračuje.

V dôvodoch tohto uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca v 1. rade sa domáhal proti žalovaným v 1. - 3. rade zaplatenia sumy 2.307,95 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.10.2010 do zaplatenia. Žalobca v 2. rade sa touto žalobou domáhal proti žalovaným v 1. - 3. rade zaplatenia sumy 670,05 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 14.9.2010 do zaplatenia. Podaním doručeným súdu 2.4.2013, t.j. pred začatím pojednávania vo veci samej, vzali žalobcovia žalobu späť voči žalovanému v 2. rade, ako aj voči žalovanému v 3. rade a súd podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. rozhodol o trovách konania. Žalobcovia späťvzatím žaloby v časti týkajúcej sa žalovaného v 3. rade zavinili zastavenie konania bez toho, aby náležite preukázali, že žaloba bola z ich strany voči žalovanému v 3. rade podaná dôvodne, teda, že by v danej časti došlo k späťvzatiu žaloby vzhľadom na správanie žalovaného v 3. rade. Z uvedených dôvodov by teda žalobcovia v zásade podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. mali nahradiť tomuto trov konania, avšak žalovaný v 3. rade náhradu trov konania neuplatnil, ani mu tieto preukázateľne nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania medzi žalobcami a žalovaným v 2. rade, tu žalobcovia taktiež späťvzatím žaloby v časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade zavinili zastavenie konania bez toho, aby náležite preukázali, že žaloba bola z ich strany voči žalovanému v 2. rade podaná dôvodne, teda, že by v danej časti došlo k späťvzatiu žaloby pre správanie sa žalovaného v 2. rade. Naopak žalobcovia zobrali žalobu voči žalovanému v 2. rade späť s poukazom na jeho vyjadrenie zo dňa 2.11.2012, v ktorom uviedol okrem iného, že žalovaný nárok neuznáva a namieta svoju pasívnu legitimáciu, nakoľko žaloba neobsahuje žiadne relevantné dôkazy ani právne skutočnosti, ktoré by toto procesné postavenie zakladali, ako aj to, že žalobcovia dostatočne nepreukázali, v čom mohlo byť konanie žalovaného v 2. rade vo vzťahu k vzniknutej a nimi uplatnenej škode kvalifikované ako porušovanie právnej povinnosti predpokladanej v § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobcovia v žalobe uviedli, že žalovaného v 2. rade žalujú z opatrnosti z dôvodu, že nie je zrejmé komu psy, ktoré dňa 1.9.2010 napadli žalobcov v 1. a 2. rade, patria. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia zavinili zastavenie konania v časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade, a teda sú povinní mu nahradiť trovy konania. Nárok na náhradu trov konania bol žalovaným v 2. rade uplatnený a vyčíslený vo výške 237,66 eur. V danom prípade ide o spoločné konanie v dvoch veciach, a to konkrétne nárok žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade, ktoré mohli byť žalované aj samostatne. Nárok žalobcu v 1. rade je vo vyššej hodnote ako uplatňovaný nárok žalobcu v 2. rade. Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci žalobcu v 1. rade predstavuje 91,29 eur a táto sadzba tarifnej odmeny sa v tomto prípade vzhľadom na spojenie veci zvyšuje podľa § 13 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. o 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by patrila k druhej veci, t. j. vo veci nároku žalobcu v 2. rade. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci žalobcu v 2. rade pritom predstavuje podľa § 10 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sumu 51,45 eur, pričom 1/3 z tejto sumy predstavuje 17,15 eur. V danom prípade teda odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje 108,44 eur. Súd z toho dôvodu priznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania pozostávajúce z trov jeho právneho zastúpenia v tomto konaní vo výške 232,14 eur (2 x odmena po 108,44 eur - úkony: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, 2. písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k žalobe, 2 x náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 7,63 eur). Celkovo priznanú náhradu trov žalovanému v 2. rade súd rozdelil medzi žalobcov v 1. a 2. rade, nakoľko v danom prípade nie je možné ich zaviazať na náhradu týchto trov spoločne a nerozdielne (s ohľadom na výšku nárokov trov toho ktorého z nich uplatňovaného v tomto konaní, a teda podiel na výške vzniknutých trov žalovaného v 2. rade), ani nemožno pre samotné spojenie vecí požadovať od žalobcu v 1. rade zaplatenie plnej výšky tarifnej odmeny v jeho veci a žalobcu v 2. rade zaviazať iba na náhradu trov zodpovedajúcich 1/3 v zmysle § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., nakoľko pri podaní samostatnej žaloby by taktiež uhrádzal trovy v plnej výške. Naopak, keďže ide o konanie o spojených veciach žalobcov, treba vzniknuté trovy rozdeliť medzi nich v pomere, aký pripadá z celkovo žalovanej sumy na jednotlivé nároky toho ktorého zo žalobcov. Nároky žalobcov v tomto konaní spolu predstavujú sumu 2.978,- eur. Z tejto sumy 1 % je suma 29,78 eur. Nárok žalobcu v 1. rade predstavuje 77,55 % z celkovo žalovanej sumy a nárok žalobcu v 2. rade predstavuje z celkovo žalovanej sumy 22,50 %. Z celkovej výšky žalovanému v 2. rade priznanej náhrady trov konania predstavuje 77,50 % sumu 179,91 eur, na ktorej náhradu zaviazal súd vyššie uvedeným postupom žalobcu v 1. rade a 22,50 % predstavuje sumu 52,23 eur, na ktorej náhradu zaviazal súd vyššie uvedeným postupom žalobcu v 2. rade.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 2. rade, podali žalobcovia včas odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie alebo ho zmenil a náhradu trov žalovanému v 2. rade nepriznal. Predmetné uznesenie v napadnutej časti nepovažovali za spravodlivé. Uviedli, že v konaní ide o náhradu škody z titulu bolestného, ktorá im vznikla dňa 1.9.2010 pri odchode z diskotéky pred podnikom Misterium Dance Hall v X. S., kde ich napadli psy plemena nemecký ovčiak, ktoré vybehli z areálu spoločnosti GAS Familia, s.r.o., Stará Ľubovňa cez nezabezpečenú bránu a zaútočili na nich. V predmetnej veci v súvislosti s týmto napadnutím psov bolo vedené trestné stíhanie proti F. H. a to na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 7T/66/2011, ktorý je zamestnancom obchodnej spoločnosti GURMAN, s.r.o.. Trestné konanie proti nemu skončilo oslobodzujúcim rozsudkom. V čase podania žaloby v skutočnosti žalobcom nebolo známe, ktorý zo žalovaných v 1. až v 4. rade zodpovedá za spôsobenú škodu. Až po podaní žaloby bolo právoplatne ukončené trestné stíhanie a to oslobodzujúcim rozsudkom žalovaného v 3. rade. Žalovaný v 2. rade uviedol, že psy, ktoré spôsobili ujmu a vybehli z areálu spoločnosti GAS FAMILIA,

s.r.o. cez nezabezpečenú bránu, neboli ich majetkom, pričom v priebehu hlavného pojednávania táto skutočnosť bola preukázaná. Z tohto dôvodu bola pôvodne žalovaná aj spoločnosť GAS FAMILIA, s.r.o. ako žalovaný v 2. rade, lebo v čase podania žaloby nebolo úplne známe či v danom prípade nenesie zodpovednosť aj žalovaný v 2. rade vzhľadom na to, že psy vybehli z jeho areálu. Na vysvetlenie uviedli, že spoločnosť GURMAN, s.r.o. a spoločnosť GAS FAMILIA, s.r.o. sídlia v tom istom areáli, pričom v oboch obchodných spoločnostiach ide o toho istého spoločníka a konateľa spoločnosti P. L., o čom svedčí výpis z obchodného registra. Vzhľadom na vzniknuté nové skutočnosti, ktoré boli preukázané v trestnom konaní a najmä na hlavnom pojednávaní žalobcovia v 1. a 2. rade zobrali žalobu späť voči žalovanému v 2. a 3. rade. Zdôraznili, že v predmetnom konaní ide o náhradu škody z titulu bolestného, pričom zodpovedné subjekty v čase podania žaloby neboli známe. Ďalej uviedli, že žalobca v 1. rade je študentom Technickej univerzity v O., fakulta Elektrotechniky a informatiky, kde v školskom roku 2012/2013 navštevuje 3. ročník, o čom predložil potvrdenie o návšteve vysokej školy a žalobca v 3. rade v súčasnej dobe je bez pracovného pomeru. Vzhľadom na uvedené okolnosti boli toho názoru, že v danom prípade je namieste aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p., teda že ide o dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na všetky okolnosti prípadu vzniknutej škodnej udalosti, postoj žalovaných v predmetnej veci, ktorí jednoznačne odmietajú zodpovednosť, ako aj na tú skutočnosť, že ide o žalobcov, ktorí v čase vzniku škody boli študentmi a žalobca v 1. rade i v súčasnej dobe je študentom vysokej školy.

Odvolací súd podľa § 212 ods.1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolatelia domáhali jej preskúmania a dospel k záveru, že ich odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví, ku ktorému došlo dňa 1.9.2010 tak, že dňa 1.9.2010 v čase od 03:00 hod. pri odchode z diskotéky pred podnikom Misterium dance hall v X. S. boli žalobcovia v 1. a 2. rade napadnutí dvoma psami plemena nemecký ovčiak. Je zrejmé, že v čase podania žaloby žalobcovia nevedeli, ktorý z troch žalovaných je zodpovedný za škodu vzhľadom na okolnosti, za akých k nej došlo. Po vyjadrení stanoviska žalovaného v 2. rade a ukončení trestného konania týkajúceho sa žalovaného v 3. rade, žalobcovia v 1. a 2. rade proti týmto účastníkom zobrali žalobu späť.

Odvolací súd so zreteľom na okolnosti, za akých došlo ku škode i so zreteľom na postoj žalobcov v 1. a 2. rade k žalovanému v 2. rade v priebehu súdneho konania mal za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré výnimočne nemožno priznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. V zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. by žalovanému v 2. rade nepochybne náhrada trov konania patrila, avšak práve so zreteľom na vyššie uvedené okolnosti odvolací súd dospel k záveru, že je v danom prípade namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Z tohto dôvodu podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným v 2. rade tak, že žalovanému v 2. rade vo vzťahu k ním náhradu trov konania nepriznal.

Žalobcovia v 1. a v 2. rade boli v odvolacom konaní úspešní, avšak náhradu trov konania nežiadali, preto im táto priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.